

ŠILUTĖS RAJONO APYLINKĖS TEISMAS

S P R E N D I M A S LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. balandžio 3 d.
Šilutė

Šilutės rajono apylinkės teismo teisėja Virgina Pankauskienė, sekretoriaujant Dovilei Benediktavičienei, Redai Vingienei, dalyvaujant ieškovui S. V., jo atstovui advokatui Eligijui Karbauskui, atsakovės Generalinės miškų urėdijos prie aplinkos ministerijos Valstybės įmonės Šilutės miškų urėdijos (toliau – VĮ Šilutės miškų urėdija) atstovei advokatei Julijai Viktorijai Flis, viešame teismo posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjusi civilinę bylą pagal ieškovo S. V. ieškinį atsakovei VĮ Šilutės miškų urėdijai dėl neteisėto atleidimo iš darbo, vidutinio darbo užmokesčio ir neturtinės žalos priteisimo,

n u s t a t ė:

ieškovas S. V. ieškiniu prašo panaikinti atsakovės VĮ Šilutės miškų urėdijos 2016-05-12 įsakymą A4-68 (toliau – Įsakymas), pripažįstant ieškovo atleidimą neteisėtu, grąžinti jį pirminį darbą, priteisti jam iš atsakovės vidutinio darbo užmokesčio kompensaciją nuo 2016-08-30 iki teismo sprendimo grąžinti į darbą įvykdymo dienos, 10000 Eur neturtinės žalos atlyginimą, 5 proc. metinių palūkanų nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo iki visiško įvykdymo ir visas ieškovo patirtas bylinėjimosi išlaidas. Nurodė, kad atsakovės Įsakymas, kuriuo, remiantis Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 136 str. 3 d. 1 ir 2 p., taikant DK 235 str. 2 d. 7 p. ir 235 str. 2 d. 11 p., ieškovas buvo atleistas iš einamų pareigų už šiurkštų darbo drausmės pažeidimą yra neteisėtas ir neteisingas, nes jis darbo drausmės pažeidimo nepadarė, nebuvo jo neteisėtų veiksmų, kaltės ir žalos, neturėjo galiojančių drausminių nuobaudų, o jam paskirta nuobauda neproporcingai per griežta, nes nebuvo jo kaltės ir nepadaryta žalos. Ieškovo nuomone atsakovė siekė ne nustatyti ar buvo padarytas šiurkštus jo darbo pareigų pažeidimas, o realizuoti atsakovės vadovo asmeninę tikslą susidoroti su ieškovu. Tarp šalių yra kilę keletas ginčų dėl neteisėtų drausminių nuobaudų skyrimo, kurias jis skundė. Iš ginčijamo atsakovės Įsakymo matyti, kad ieškovas kaltinamas dėl tariamai neteisėtų veiksmų: pasirašymo kasos knygoje, konstatuojant faktą, kad jo vadovaujama padalinio kasoje nėra pinigų, didesnės sumos nei 1500 Eur laikymo, pinigų laikymas ne seife, o tarp asmeninių daiktų. Ieškovas su šiais pažeidimais nesutinka ir mano, kad jokių pasekmių atsakovei nebuvo sukelta, žala nepadaryta. Ieškovas nepripažįsta neteisėtų veiksmų, jog pasirašė neteisingai suformuotoje kasos pajamų knygoje, kad yra neįnešti pinigai, kurie buvo gauti vykdant savo darbo funkciją, ir laikė pinigus savo rankinėje. Neteisingai kasos knygą suformavo kitas atsakovo darbuotojas, dėl kurio klaidų dirbant tiesioginį savo darbą ir turinčiam specialių žinių, buvo suvesti neteisingi kasos duomenys, kurie iškreipė faktinius duomenis. Ieškovas negali būti kaltinamas dėl kitų darbuotojų neteisėtų veiksmų atsiradusių pasekmių. Ne jis Norkaičių medelyno pinigines lėšas apskaitė jo vadovaujamo padalinio sąskaitoje. Ieškovas visas gautas pinigines lėšas, vykdant darbinės pareigas, apskaitydavo laikydamas nustatytos tvarkos, jų nepasisavino ir neketino pasisavinti, visos

piniginės lėšos apskaitytos, neigiamų pasekmių nekilo. Nuo 2014 m. rudens tarp ieškovo ir atsakovės miškų urėdo V. B. vyksta nuolatiniai nesutarimai, nuolat atliekami patikrinimai ir nepagrįstai, dėl neįrodytų faktų, ieškovui skiriamos drausminės nuobaudos. Darbdavio nuolatinis spaudimas jam neleido tinkamai dirbti. Jis veikė teisėtai, nesiekė šiurkščiai pažeisti darbo pareigų ir neigiamų pasekmių darbdaviui, todėl jo veiksmus negalima kvalifikuoti kaip šiurkštų darbo pareigų pažeidimą. Ginčijame įsakyme nenurodyta kokius nusižengimus, kuriais šiurkščiai pažeidžiama darbo tvarka, už kuriuos ieškovas atleistas pagal DK 235 str. 2 d. 11 p., jis padarė. Pagal Kasacinio teismo praktiką, net ir pripažinus darbo drausmės pažeidimą šiurkščiu, tai nereiškia, kad darbuotojui vien dėl to turėtų būti taikoma griežčiausia drausminė nuobauda - atleidimas iš darbo, nes gali būti taikyta ir lengvesnė drausminė nuobauda: pastaba ar papeikimas. Šiuo atveju konfliktinė situacija susidarė ne dėl ieškovo netinkamų pareigų atlikimo, o dėl kitų asmenų neteisėtų veiksmų ir susidėjusių aplinkybių. Atsakovės miškų urėdo 2015-03-19 įsakymu Nr. A1-51 patvirtinta atsakovės „Atskaitingų asmenų atsiskaitymo tvarka“ (toliau – Tvarka) ieškovui, kaip atsakovės Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio vadovui, buvo paskirta atsakovės vardu priimti iš gyventojų pinigus ir išrašyti pinigų priėmimo kvitus už jiems parduotą turtą ar suteiktas paslaugas. Ieškovas kiekvieną dieną net po keletą kartų priiminėjo iš asmenų pinigines lėšas ir jas visuomet tinkamai apskaitė - išrašė pinigų priėmimo kvitus, pinigus įnešdavo į urėdijos banko sąskaitą. Tai, kad per dieną gaunama grynujų pinigų suma tam tikrais atvejais į urėdijos sąskaitą įnešama dalimis, o ne iš karto, nesudaro pagrindo teigti, jog jis padarė pažeidimą. Jokiam atsakovės miškų urėdo įsakyme ar kitame teisės akte nenumatyta, per kiek kartų per dieną ieškovas gali įnešti pinigus į sąskaitą, todėl tai, kaip šią savo prievolę jis įvykdė, priklausė nuo įvairių aplinkybių, t. y.: 1) jei pinigines lėšas gaunamos vieną kartą per dieną, jos yra įnešamos atitinkamai iš karto; 2) jei asmenys sumoka pinigus jau po to, kai tą dieną ieškovas buvo įnešęs iš kitų asmenų gautas lėšas į banko sąskaitą, teko tai daryti pakartotinai, t. y. vežti lėšas į banką dar kartą, arba, nesat galimybės įnešti lėšų tą pačią dieną, tai buvo padaroma sekančią darbo dieną. Atitinkamai dienos pabaigoje, nesant galimybės gautų lėšų įnešti į banko sąskaitą, kartais atsitikdavo, kad kasoje susikaupė didesnė nei 1500 Eur suma, tačiau viršijantys šią sumą pinigai į atsakovės banko sąskaitą patekdavo kitą darbo dieną, t. y. kai tik atsirasdavo faktinė galimybė tai atlikti. Tai neprieštarauja Tvarkos 4 p. Atitinkamai tai galiojo ir atskaitinio laikotarpio - mėnesio pabaigai. Nors minėtos atsakovės atskaitingų asmenų atsiskaitymo tvarkos 3 p. ir numato, kad atskaitingas asmuo grynuosius pinigus turi įnešti į atsakovės banko sąskaitas už einamą mėnesį iki paskutinės mėnesio dienos, tačiau dėl objektyvių priežasčių - pavyzdžiui, kuomet pinigai gaunami darbo dienos pabaigoje ir iki banko skyriaus nespėjama nuvykti, šio reikalavimo ne visuomet pavykdavo įgyvendinti. Vertinant, ar buvo padarytas pažeidimas, minėtas 3 p. turėtų būti sistemiškai taikomas kartu su 4 p., kuris atskaitingam asmeniui suteikia galimybę viršijančias 1500 Eur grynujų pinigų sumas į atsakovės banko sąskaitas įnešti ne vėliau, kaip sekančią darbo dieną. Ieškovo, kaip padalinio vadovo, darbo krūvis pakankamai didelis, itin dažnai teko priiminėti grynias pinigines lėšas, todėl nepavykdavo nuvykti iki banko skyrių, kuomet papildomai teko tvarkyti ir kitus darbo reikalus, ypač darbo dienos pabaigoje. Todėl atsakovė ieškovui keliamų reikalavimų vykdymą turėjo vertinti lanksčiai ir neformaliai, atsižvelgiant į objektyvias ieškovo galimybių ribas ir tai, ar jis sugebėjo įgyvendinti pagrindinį tikslą - užtikrinti lėšų apskaitą bei saugojimą. Darbdavys neturėjo pagrindo jam kelti pretenzijų dėl atsiskaitymo tvarkos vykdymo, nes jis savo pareigas atliko atsakingai ir rūpestingai, visas pinigines lėšas apskaitė, jų nepasisavino. Buhalterė neteisingai suformavo padalinio kasos knygą, neteisingai apskaitė kasos knygą ir suklydino dėl lėšų likučio kasoje, todėl turi būti vertinami jos, o ne ieškovo veiksmai ir atsakomybė. Ieškovo veiksmai neturi šiurkštaus darbo drausmės pažeidimo sudėties, todėl jis turi teisę prašyti būti grąžintu į pirmesnę darbą, kurį dirbo daug metų (DK 300 str. 3 d.), reikalauti vidutinio darbo užmokesčio už visą pravaikštos laikotarpį nuo 2016-08-30 iki grąžinimo į darbą įvykdymo dienos. Neteisėtai atleidus ieškovą už tariamai DK 235 str. 2 d. 7 p. numatyto pažeidimo padarymą, jis patyrė didelį sukrėtimą, nusivylimą atsakove. Ieškovas buvo padalinio vadovas, o atsakovė, atlikdama prieš jį neteisėtus veiksmus, susijusius su tariamo pažeidimo fiksavimu, taip pažemino jį ir jo autoritetą prieš kitus darbuotojus, todėl jis patyrė išgyvenimus, kurie teismo turi būti įvertinti atitinkama neturtinės žalos suma pinigais (DK 250 str., CK 6.250 str.). Atsakovė yra atsakinga, kad ieškovas nuo 2014 m. rudens yra nepagrįstai

terorizuojamas, psichologiškai verčiamas išeiti iš darbo, o savo noru jam nepasitraukiant, yra įvairiais būdais bandomas pašalinti drausminių nuobaudų taikymo metodais. Dėl to ieškovas patiria nuolatinį spaudimą, savivertės sumažėjimą ir yra psichologiškai pažeidžiamas. Gavęs neturtinės žalos atlyginimą jis galės skirti piniginių lėšų psichologinei specialistų pagalbai, saviugdai ir palaiptams bent iš d. kompensuoti patirtus neigiamus išgyvenimus. Kadangi pažeidimai trunka du metus, yra daromi sistemingi ir piktybiškai, o atsakovė leidžia šiems pažeidimams plėtotis, todėl ieškovas savo patirtą neturtinę žalą įvertina 15000 Eur suma, kuri yra proporcinga atsakovės turtinei padėčiai.

Ieškovas S. V. ir jo atstovas advokatas E. Karbauskas patvirtino ieškinyje nurodytas aplinkybes ir papildomai paaiškino, kad ieškovas urėdijoje dirbo nuo 1981 m., jo pareigos buvo per daug abstrakčios. Ieškovo darbinėms funkcijoms vykdyti reikėdavo turėti grynųjų pinigų. Ieškovo veiksmai atsakovei neigiamų pasekmių nesukėlė. Nurodė, kad dėl priešiško santykių su vadovu jis buvo persekiojamas, su juo buvo siekiama susidoroti.

Atsakovė VĮ Šilutės miškų urėdija atsiliepime su pareikštu ieškiniu nesutiko ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą bei priteisti iš ieškovo visas atsakovės patirtas bylinėjimosi išlaidas. Atsiliepime nurodė, kad ieškovas buvo atsakovės Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio viršininkas. Jis buvo atsakingas *inter alia* už grynųjų pinigų apsaugą, jų įnešimą į urėdijos sąskaitą, už teisingą ir savalaikį apskaitos vedimą, pristatymą urėdijos tarnyboms, dokumentų išrašymą, savalaikį formų užpildymą bei jose pateiktų duomenų teisingumą. 2016 m. balandžio mėn. per klaidą buhalterija neteisingai užskaitė Norkaičių medelyno įneštus grynuosius pinigus ir juos priskyrė Centriniam medienos ruošos, prekybos ir techniniam padalinui. 2016-04-28 buhalterė D. V. siuntė ieškovui 2016-04-28 suformuotą balandžio mėn. kasos knygos išrašą dėl likučio suderinimo ir grynųjų pinigų įnešimo. Ieškovas pastabų dėl kasos knygoje nurodytų grynųjų pinigų gavimo ir grynųjų pinigų sumų įnešimo į banką nepateikė ir 2016-05-04 savo parašu patvirtino, kad Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje 2016-04-29 grynųjų pinigų nėra. 2016-05-05, sukėlus visų padalinių pinigų priėmimo kvitus, paaiškėjo, jog per klaidą 2015-04-18 įnešta į banką 1919 Eur suma buvo priskirta ne Norkaičių medelynui, bet Centriniam medienos ruošos, prekybos ir techniniam padalinui. Padarius atitaisymus paaiškėjo, kad Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje turi būti už balandžio mėn. gautų, bet į banko sąskaitą neįneštų grynųjų pinigų. 2016-05-06 komisijai nuvykus į Centrinį medienos ruošos, prekybos ir techninį padalinį paaiškėjo, kad jo seife grynųjų pinigų nėra. Pagal grynųjų pinigų priėmimo kvitus gegužės mėn. kasoje 2016-05-06 inventorizacijos atlikimo metu turėjo būti 1299,51 Eur. Ieškovas šią pinigų sumą turėjo atskirame voke ir pateikė iš savo rankinės motyvuodamas tuo, kad veža į banką įnešti pinigus. Nors keletą kartų ieškovo buvo klausama, ar neturi daugiau grynųjų pinigų, tik nurodžius, kad trūksta pinigų už balandžio mėn. 1872,54 Eur sumai, ieškovas šiuos pinigus taip pat pateikė apžiūrai, tačiau jie buvo traukiami iš įvairių ieškovui priklausančių asmeninių daiktų, t. y. rankinės, kišenių, voko. Komisija konstatavo faktą, kad seife pinigų nėra, o pinigai buvo pateikti inventorizacijos metu. Surašius aktą ir nurodžius trūkumą 1872,54 Eur sumoje, ieškovas ant akto atsisakė pasirašyti. Po inventorizacijos nustatytą pinigų trūkumą už balandžio mėnesį ir per gegužės mėnesį surinktus grynuosius pinigus pagal turimus pinigų priėmimo kvitus, 2016-05-06 ieškovas įnešė į banką. Išanalizavus balandžio mėn. grynųjų pinigų gavimus ir įnešimus, nustatyta, kad kasoje buvo laikomos sumos, viršijančios 1500 Eur sumą. Paminėtos datos bei gautos ir įneštos grynųjų pinigų sumos paneigia ieškovo teiginius, kad neva, dėl didelio darbo krūvio ir to, kad grynuosius pinigus gaudavo kelis kartus per dieną, grynųjų pinigų negalėjo laiku įnešti į urėdijos sąskaitą. 2016-05-06 Komisijai atliekant inventorizaciją 3172,04 Eur dydžio grynųjų pinigų suma nebuvo rasta padalinio seife, ieškovas net nežinojo tikslios sumos, kurios nebuvo įnešęs į banką už 2016 m. balandžio mėn., t. y., darytina išvada, kad jis nesiruošė važiuoti į banką ir įnešti turimų grynųjų pinigų, todėl neturėjo jokio teisėto pagrindo laikyti pas save grynuosius pinigus. Ieškovas buvo ne tik Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio vadovas, bet ir materialiai atsakingas asmuo, todėl jam taikytini griežtesni atidumo, atsargumo bei rūpestingumo reikalavimai. Jis nevykdė atsakovės lokaliniuose teisės aktuose jam priskirtų pareigų – pats ieškovas neneigia ir neginčija, kad pasirašė neteisingai suformuotą kasos knygą, atsakovės administracijos neinformavo apie Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje esantį grynųjų pinigų likutį, laiku neįnešė grynųjų

pinigų į Urėdijos sąskaitą, laikė Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje didesnes nei 1500 Eur dydžio pinigų sumas. Ieškovas, kaip sąžiningas, tinkamai atliekantis grynųjų pinigų apskaitą darbuotojas, privalėjo pastebėti, kad kasoje yra 1872,54 Eur dydžio pinigų suma, todėl teigtina, kad jis netinkamai apskaitė ir saugojo grynuosius pinigus (didelis neatsargumas ir nerūpestingumas) arba, žinodamas apie buhalterijos klaidą ir ja pasinaudodamas galimai siekė pasisavinti 872,54 Eur sumą (neteisėta tyčia). Grynuosius pinigus priima, kvitus išrašo ir į banką įneša materialiai atsakingas asmuo, šiuo atveju, ieškovas. Tik jis tiksliai žino, kiek gavo pinigų ir kiek įnešė bei kiek turėjo įnešti. Buhalterija tikslūs duomenis gali sutikrinti tik pasibaigus ataskaitiniam mėnesiui, kai yra suvedami visi pinigų priėmimo kvitai ir bankiniai pavedimai, todėl nesutinka su ieškovo pozicija, kad dėl padaryto pažeidimo kalti kiti asmenys ar „susidėjusios aplinkybės“. Ieškovas keistai pripažįsta, kad jam neva buvo kilę įtarimų dėl įneštų pinigų kiekio, bet jis nieko nedarė ir situacijos nesiaiškino. Už 200 Eur pinigų sumos neįnešimą į urėdijos sąskaitą ieškovui jau 2015-05-13 atsakovės urėdo įsakymu Nr. A4-50 buvo skirta drausminė nuobauda – pastaba. Ieškovui dėl atsakovės priimamų įsakymų dėl veiklos organizavimo jokių pastabų ir pasiūlymų neteikė. Jam esant laikinai nedarbingu, jo funkcijas atliekantiems darbuotojams dėl nustatytos darbo tvarkos vykdymo problemų nekilo. Nesutinka, kad ieškovas negalėjo būti atleistas pagal DK 136 str. 3 d. 1 p., nes jam per 12 mėnesių laikotarpį buvo skirtos šios drausminės nuobaudos atsakovės urėdo 2015-05-13 įsakymu Nr. A4-50 (už tokį patį pažeidimą), 2015-06-11 įsakymu Nr. A4-65 ir 2015 m. spalio 2 d. įsakymu Nr. A4-133. Nesutinka, kad ginčijamu įsakymu ieškovui buvo paskirta per griežta drausminė nuobauda, nes: 1) 2015-05-13 atsakovės urėdo įsakymu Nr. A4-50 ieškovui už tokį patį pažeidimą, tik ženkliai mažesnės 200 Eur sumos neįnešimą į urėdijos sąskaitą, jau buvo skirta švelnesnė nuobauda – pastaba, tačiau ieškovas išvadų nepadarė ir savo požiūrio į darbą nepakeitė; 2) ginčijama drausminė nuobauda buvo skirta net už kelis darbo drausmės pažeidimus. Dėl grynųjų pinigų laiku neįnešimo į urėdijos sąskaitą, odometrų neatitikimo kelionės lapuose, netinkamo kelionės lapų bei kontrolės sistemos duomenų pildymo taip pat buvo nubausti ir kitų atsakovės girininkijų darbuotojai, todėl nesutinka, kad ieškovas buvo persekiojamas. Ieškovui pagrįstai bei teisėtai buvo skirta drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo, be to, jis netinkamai atliko paskirtas darbo funkcijas, dėl ko jam buvo taikyta ne viena drausminė nuobauda, ieškovas yra praradęs pasitikėjimą, todėl atsakovė prašo jo negražinti į darbą ir nepriteisti jam kompensacijos už priverstinę pravaikštą bei neturtinės žalos. Ieškovas nepateikė argumentų, kodėl, netgi jeigu darbo sutarties nutraukimas būtų pripažintas neteisėtu, jo patirta skriauda yra tokia, kad įprastomis priemonėmis ginant jo teises, ji nebūtų teisingai atlyginta, o jo nurodomos aplinkybė nesudaro pagrindo teigti, kad dėl jų ieškovas galėjo patirti kokią nors neturtinę žalą.

Atsakovės atstovė advokatė J. V. Flis patvirtino atsiliepime nurodytas aplinkybes ir papildomai parodė, kad ieškovas, nesilaikydamas atsakovės lokaliais teisės aktais nustatytos tvarkos, laiku neįnešė piniginių lėšų į atsakovės sąskaitą, laikė didesnę nei leidžiama grynųjų piniginių lėšų kiekį, jų nelaikė priskirtame seife, atvykus atsakovės Komisijai nežinojo tikslios turimų surinktų piniginių lėšų sumos, dėl to jam pagrįstai buvo taikyta drausminė atsakomybė. Ieškovas padarė analogišką pažeidimą ne pirmą kartą, tai buvo tęstinis pažeidimas. Jam taikyta drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo ne už vienkartinį, o už keletą pažeidimų. Šiuo metu ieškovas dirba gerai apmokamą darbą, todėl nepagrįsti jo reikalavimai dėl nuostolių atlyginimo.

Ieškinyt atmestinas.

DK 136 str. 3 d. 1 p. numato, kad darbdavys turi teisę nutraukti darbo sutartį apie tai iš anksto neįspėjęs darbuotojo, kai darbuotojas nerūpestingai atlieka darbo pareigas ar kitaip pažeidžia darbo drausmę, jei prieš tai jam nors kartą per paskutinius dvylika mėnesių buvo taikytos drausminės nuobaudos. Teismų praktikoje pripažįstama, kad pagal teisę normą leidžiama nutraukti darbo sutartį, kai yra šių juridinių faktų sudėtis: a) faktas, kad darbuotojas yra padaręs darbo drausmės pažeidimą; b) faktas, kad darbo drausmės pažeidimas padarytas po to, kai darbuotojui nors kartą per paskutiniuosius dvylika mėnesių buvo skirta drausminė nuobauda; c) faktas, kad darbuotojui buvo pranešta apie ankstesnę drausminę nuobaudą (DK 240 str. 3 dalis); d) faktas, kad pakartotinio darbo drausmės pažeidimo įvykdymo dieną ankstesnė drausminė nuobauda yra galiojanti; e) darbdavio iniciatyva (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo senato 2004-06-18 nutarimas Nr. 45, „Teismų praktika“

Nr. 21). Atleisti darbuotoją iš darbo vadovaujantis DK 136 str. 3 d. 2 punkto pagrindu galima, kai šis vieną kartą šurkščiai pažeidžia darbo pareigas (Kodekso 235 str.). DK 235 str. 1 dalyje nustatyta, kad šurkštus darbo pareigų pažeidimas yra darbo drausmės pažeidimas, kuriuo šurkščiai pažeidžiamos tiesiogiai darbuotojo darbą reglamentuojančių įstatymų ar kitų norminių aktų nuostatos arba kitaip šurkščiai nusižengiama darbo pareigoms ar nustatytai darbo tvarkai. DK 235 str. 2 d. 1–10 punktuose išvardyti darbo pareigų pažeidimai yra laikomi šurkščiais. DK 235 str. 2 d. 7 p. nustatyta, kad šurkščiu darbo drausmės pažeidimu laikoma veikos, turinčios vagystės, sukčiavimo, turto pasisavinimo arba iššvaistymo, neteisėto atlyginimo paėmimo požymių, nors už šias veikas darbuotojas ir nebuvo traukiamas baudžiamojon ar administracinėn atsakomybėn. Toks atleidimo iš darbo pagrindas suteikia darbdaviui teisę atleisti darbuotoją iš darbo be įspėjimo, nesikreipiant į kompetentingas institucijas dėl darbuotojo patraukimo administracinėn ar baudžiamojon atsakomybėn ir nelaukiant jų išvadų, jei pats darbdavys nustato darbuotojo elgesyje (veikoje) administracinio nusižengimo ar nusikaltimo darbdavio atžvilgiu požymius. Darbo sutarties nutraukimas dėl šurkštaus darbo pareigų pažeidimo, minėta, yra drausminė nuobauda, kuri, kaip ir kitos nuobaudų rūšys, gali būti taikoma tik esant būtinoms drausminės atsakomybės sąlygoms: konkrečioms darbuotojo neteisėtiems veiksams arba neveikimui, žalingiems padariniams, priešastiniam darbuotojo neteisėtų veiksmų ar neveikimo ir žalingų padarinių ryšiui, darbuotojo kaltei (DK 136 str. 3 d. 2 p., 4 d., 237 str. 1 d. 3 p.) (Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. lapkričio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2A-1951-259/2015). Be DK 235 str. 2 d. 1-10 p. nurodytų atvejų, šurkščiu darbo pareigų pažeidimu gali būti laikomi ir kiti nusižengimai, kuriais šurkščiai pažeidžiamos darbo pareigos ar darbo tvarka (DK 235 str. 2 d. 11 p.). Iš DK 235 straipsnyje nustatyto reglamentavimo ir atskirai šio str. 2 d. 11 punkto nuostatos bei formuojamos teismų praktikos darytina išvada, kad darbdaviui nesuteikta teisės vien savo subjektyvia nuožiūra bet kokias darbuotojo veikas (neveikimą) priskirti prie kitų šurkščių darbo tvarkos pažeidimų, nes pagal DK 136 str. 3 d. 2 p. darbuotojui taikoma griežčiausia drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo, ir ji taikoma būtent už vienkartinį darbo drausmės pažeidimą. Pagal DK 235 str. 2 d. 11 p. šurkščiu darbo pareigų pažeidimu gali būti laikomas: a) kituose norminiuose arba lokaliuose teisės aktuose, profesinės etikos kodeksuose ir taisyklėse nurodytas ir šurkščiu įvardytas nusižengimas, kuriuo šurkščiai pažeidžiama darbo tvarka; b) kitas nusižengimas, kuris, atsižvelgiant į DK 235 str. 2 d. 1–10 punktuose išdėstytą įstatymo leidėjo poziciją dėl šurkščių darbo drausmės pažeidimų vertinimo, pagal savo pobūdį, padarinius, darbuotojo kaltės laipsnį ir kitas reikšmingas aplinkybes kvalifikuotinas kaip nusižengimas, kuriuo šurkščiai pažeista darbo tvarka (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2004-11-22 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-624/2004; 2005-02-14 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-109/2005; 2005-11-02 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-532/2005; 2005-12-14 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-669/2005; 2007-12-28 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-560/2007; 2009-04-20 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-144/2009).

Pagal atsakovės 2015 m. kovo 19 d. įsakymu Nr. A1-51 patvirtintas taisyklės dėl „Dėl atskaitingų asmenų paskyrimo“ nustatyta, kad atskaitingi asmenys, turintys teisę priimti iš gyventojų grynus pinigus ir išrašyti pinigų priėmimo kvitus už jiems parduotą turtą, suteiktas paslaugas, privalo įnešti į įmonės nurodytą banko sąskaitą pagal pinigų priėmimo kvitus. Pinigų gavimą įrodančius dokumentus perduoda įmonės buhalterei atskaitiniam mėnesiui pasibaigus, bet ne vėliau iki sekančio mėnesio 5 d.“ (2 p.), grynuosius pinigus privalo įnešti į urėdijos sąskaitas bankuose už einamąjį mėnesį iki paskutinės mėnesio dienos (3 p.); padalinių kasose negali būti laikomos didesnės sumos kaip 1500 Eur, viršijančios 1500 Eur ne vėliau kaip sekančią darbo dieną, įnešamos į urėdijos banko sąskaitas (4 p.), grynųjų pinigų operacijas atliekantis atskaitingas asmuo atsako už grynųjų pinigų limitų viršijimą, priimtų pinigų neteisingą saugojimą, bei patirtus padalinio kasos trūkumus ar susidariusį grynųjų pinigų perteklių (5 p.), gryniesi pinigai padalinio kasoje privalo būti saugojami padalinio seife (6 p.).

Atsakovės miškų urėdo 2015-12-30 įsakymu Nr. A1-191 „Dėl pareiginių nuostatų patvirtinimo“ patvirtintuose pareiginiuose nuostatuose (toliau – Pareiginiai nuostatai) nurodyta, kad ieškovas užtikrina grynųjų pinigų apsaugą, bei jų įnešimą į urėdijos sąskaitą (4.6. p.), atsako už teisingą ir savalaikį apskaitos vedimą, pristatymą urėdijos tarnyboms, dokumentų išrašymą

užpajamuojant ir parduodant pagamintą produkciją, už visų pateiktų duomenų teisingumą (11.5. p.); savalaikį formų užpildymą bei jose pateiktų duomenų teisingumą (11.11. p.), tinkamą kitų jam pavestų pareigų vykdymą (11.15 p.). Be to, kiti atsakovės teisės aktai įpareigoja ieškovą: pagal 2005-11-25 VĮ Šilutės miškų urėdijos darbo tvarkos taisyklių (toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 9.1.6. p. tinkamai atlikti skirtą darbą; pagal Visiškos individualinės materialinės atsakomybės sutarties Nr. 154 1 d. c papunktį -tvarkyti jam patiktų materialinių vertybių apskaitą, nustatyta tvarka rengti ir teikti prekinės, pinigines ir kitas ataskaitas apie šių materialinių vertybių judėjimą ir likučius.

Bylos medžiaga, liudytojų I. T., D. V. parodymais, nustatyta, kad 2016 m. balandžio mėnesį per klaidą atsakovės buhalterija neteisingai užskaitė Norkaičių medelyno įneštus grynuosius pinigus ir juos priskyrė Centriniam medienos ruošos, prekybos ir techniniam padaliniiui. Atsakovės buhalterė D. V. 2016-04-28 nusiuntė ieškovui 2016-04-28 suformuotą kasos knygos išrašą už balandžio mėnesį dėl likučio suderinimo ir grynųjų pinigų įnešimo. Atsakovės teigimu ieškovas pastabų dėl kasos knygoje nurodytų grynųjų pinigų gavimo ir grynųjų pinigų sumų įnešimo į banką nepateikė ir 2016-05-01 savo parašu patvirtino, kad Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje 2016-04-29 grynųjų pinigų nebuvo. 2016-05-05 patikrinus visų atsakovės padalinių pinigų priėmimo kvitus paaiškėjo, kad 2015-04-18 į atsakovės sąskaitą įnešta 1919 Eur suma buvo per klaidą priskirta ne Norkaičių medelynui, bet Centriniam medienos ruošos, prekybos ir techniniam padaliniiui. Padarius atitaisymus paaiškėjo, kad Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje turėjo būti už balandžio mėn. gautų, bet į atsakovės banko sąskaitą neįneštų grynųjų pinigų. Atsakovės 2015-12-31 įsakymu Nr. A1-201 sudaryta nuolatinė komisija padalinių grynųjų pinigų kasų inventorizacijai atlikti (pakeista atsakovės 2016-05-06 įsakymu Nr. A1-69) (toliau – Komisija) 2016-05-06 patikrino Centrinį medienos ruošos, prekybos ir techninį padalinio seifą ir nustatė, kad jame nėra grynųjų pinigų. Pagal grynųjų pinigų priėmimo kvitus gegužės mėn. kasoje 2016-05-06 inventorizacijos metu turėjo būti 1299,51 Eur suma. Ieškovas šią pinigų sumą turėjo atskirame voke ir pateikė iš savo rankinės motyvuodamas tuo, kad juos veža įnešti į atsakovės banko sąskaitą. Atsakovės Komisijai kelis kartus paklausus ar neturi daugiau atsakovės grynųjų pinigų, atsakė, kad neturi ir tik kuomet jam pranešė, jog trūksta 1872,54 Eur grynųjų pinigų sumos už balandžio mėnesį, ieškovas šiuos pinigus taip pat pateikė apžiūrai. Liudytojais apklausti komisijos nariai I. T., E. P., B. K. parodė, kad atvykus atlikti inventorizaciją ieškovo darbo vietoje nerado. Telefonu susisiekius jis atvyko į darbo vietą. Paklausus kiek seife yra pinigų jis negalėjo nurodyti pinigų sumos. Seife pinigų nebuvo. S. V. nurodė, kad veža pinigus į banką, tačiau kokią sumą nurodyti negalėjo. Ieškovas pinigus pradėjo traukti iš įvairių savo asmeninių daiktų - rankinės, kišenių, voko. Atsakovės Komisija konstatavo faktą, kad padalinio seife grynųjų pinigų nebuvo, bet pinigus Komisijai ieškovas pateikė inventorizacijos metu. Ieškovas ant akto, kuriame nurodytas 1872,54 Eur sumos trūkumas, pasirašyti atsisakė. Tik po inventorizacijos nustatytą pinigų trūkumą už 2016 m. balandžio ir per gegužės mėnesius surinktus grynuosius pinigus pagal turimus pinigų priėmimo kvitus, 2016-05-06 ieškovas įnešė į banką.

Nors ieškovas teigia, kad atitinkamai dienos pabaigoje, nesant galimybės gautų lėšų įnešti į banko sąskaitą, kartais atsitikdavo, kad kasoje susikaudavo didesnė nei 1500 Eur suma, tačiau neva viršijantys šią sumą pinigai į atsakovės banko sąskaitą patekdavo kitą darbo dieną. Tačiau atsakovė pateikė skaičiavimus, kad, išanalizavus 2016 m. balandžio mėnesį grynųjų pinigų gavimus ir įnešimus, nustatyta, kad ieškovo padalinio kasoje buvo laikomos sumos, viršijančios 1500,00 Eur sumą, pvz.: 2016-04-06 grynųjų pinigų likutis 2537,35 Eur (per 2016-04-07 gauta 654,70 Eur) tik 2016-04-08 į banką įnešta 2000 Eur. Per 2016-04-08 buvo gauta dar 464,86 Eur ir likutis 2016-04-08 sudarė 1656,91 Eur; 2016-04-11 grynųjų pinigų likutis - 2955,70 Eur, 2016-04-11 įnešta tik 1192,05 Eur, t. y. 2016-04-12, neįskaičiuojant tą dieną gautų pinigų, kasoje liko 1763,65 Eur; 2016-04-18 pinigų likutis - 2680,99 Eur, 2016-04-19 įnešta tik 1089,60 Eur, t. y. neįskaičiuojant 2016 - 04-19 gautų pinigų, kasoje liko 1591,39 Eur; 2016-04-20 grynųjų pinigų likutis - 2972,61 Eur, 2016-04-21 įnešta tik 1318,61 Eur, t. y. neįskaičiuojant 2016-04-21 gautų pinigų, kasoje liko 1653,75 Eur; 2016-04-22 grynųjų pinigų likutis - 2886,78 Eur, 2016-04-25 įnešta tik 873,94 Eur, t. y. neįskaičiuojant 2016-04-25 gautų pinigų, kasoje liko 2012,84 Eur; 2016-04-25 grynųjų pinigų likutis 2602,46 Eur, 2016-04-26 įnešta tik 560,47 Eur, t. y. neįskaičiuojant 2016-04-26 gautų pinigų, kasoje

liko 2041,99 Eur. Taigi, šie duomenys patvirtina, kad ieškovas, kaip atskaitingas asmuo, savo padalinio kasoje ne kartą laikė didesnes kaip 1500 Eur bei viršijančios 1500 Eur sumos ne vėliau kaip sekančią darbo dieną neįnešdavo į atsakovės banko sąskaitą, tuo pažeisdamas Tvarkos 4 p.. Ieškovas teigia, kad jam, kaip padalinio vadovui, buvo didelis darbo krūvis ir itin dažnai tekdavo priiminėdavo grynuosius pinigus, todėl jis ne visada spėdavo įgyvendindavo reikalavimą įnešti grynuosius pinigus į atsakovės banko sąskaitas už einamą mėnesį iki paskutinės mėnesio dienos (Tvarkos 3 p.). Šie ieškovo argumentai kelia abejonų, nes bylos nagrinėjimo metu nustatyta, jog tai buvo ne pirmas analogiškas ieškovo darbo drausmės pažeidimas, be to, kitiems, net ir ieškovą pavadavusiems, atsakovės atskaitingiems darbuotojams sėkmingai sekėsi vykdyti Tvarkos 3 punkto reikalavimus. Be to, nesutiktina su ieškovo argumentais, kad jis Tvarkos 3 punkto nepažeidė ir grynųjų pinigų į atsakovės banko sąskaitą neįnešė ne dėl savo kaltės, o dėl buhalterės suklaidinimo, nes Tvarka jį patį įpareigoja priimti iš gyventojų grynuosius pinigus, išrašyti pinigų priėmimo kvitus ir juos įnešti į atsakovės banko sąskaitą. Pažymėtina, kad tik pats ieškovas turėjo žinoti tikslią gautų grynųjų pinigų sumą ir kiek jų turėjo įnešti bei įnešė į atsakovės banko sąskaitą. Tik pasibaigus ataskaitiniam mėnesiui, kai ieškovas perduoda buhalterijai pinigų gavimą įrodančius dokumentus, buhalterija suveda visus gautus pinigų priėmimo kvitus bei bankinius pavedimus ir tik tada ji gali nustatyti tikslius duomenis apie likučius. Ieškovas gautus grynuosius pinigus privalėjo saugoti padalinio kasoje (Tvarkos 6 p.), tačiau 2016-05-06 atliekant inventorizaciją grynųjų pinigų padalinio seife nerasta, ieškovas net nežinojo tikslios gautų pinigų sumos, kurios jis nebuvo įnešęs į atsakovės banko sąskaitą už 2016 m. balandžio mėnesį. Ieškovas grynuosius pinigus pateikė iš asmeninių daiktų tik po to, kai atsakovės Komisija nurodė pinigų kiekį, kuris turėjo būti saugomas padalinio seife. Ieškovas gautų grynųjų pinigų tinkamai nesaugojo, neužtikrino tinkamos jų apskaitos ir laiku jų neįnešė į atsakovės banko sąskaitą, tuo pažeisdamas Tvarkos 5 p., Pareiginių nuostatų 4.6, 11.5, 11.11 ir 11.15 punktus, Darbo tvarkos taisyklių 9.1.6. p.. Pažymėtina, kad ieškovas savo rašytiniame paaiškinime pripažino, kad lankantis buhalterijoje jam pasirodė keista situacija, kad nesutapo duomenys apie pinigų likučius, kilo neaiškumai dėl bankinio kvito 1919 Eur sumai, kurių jis negalėjo paaiškinti, 2016-04-28 nusistebėjo dėl informacijos apie įneštų į banką pinigų perteklius. Aptartos aplinkybės nepaneigia, kad ieškovas dėl, kaip jis teigia, apie pastebėtus pinigų nesutapimus kasoje bei ne seife laikytą 1872,54 Eur grynųjų pinigų likutį atsakovės buhalterijos ar administracijos neinformavo, pastarąją grynųjų pinigų sumą į atsakovės banko sąskaitą įnešė tik po Komisijos atliktos inventorizacijos, nors pinigai turėjo būti įnešti 2016-04-29. Ieškovas savo parašu patvirtino, kad 2016-04-30 kasoje pinigų likutis lygus nuliui (0) eurų, tačiau žinojo, jog pas save turi į atsakovės banko sąskaitą neįneštus grynuosius pinigus, t. y. suprato, kad savo parašu patvirtino neteisingus kasos knygos duomenis, ir apie tai atsakovės neinformavo. Šiais savo veiksmais jis ne tik pažeidė VĮ Šilutės miškų urėdijoje nustatytą tvarką bei, nesielgdamas sąžiningai ir teisingai, padarė šiurkštų darbo drausmės pažeidimą, nustatytą DK 235 str. 2 d. 7 p.

Taigi, remiantis aptartomis aplinkybėmis nustatyta, kad ieškovas, kaip atsakovės atskaitingas asmuo, turintys teisę priimti iš gyventojų grynus pinigus ir išrašyti pinigų priėmimo kvitus už jiems parduotą turtą, suteiktas paslaugas, 2016-05-01 pasirašė neteisingai suformuotą kasos knygą, patvirtindamas, kad 2016 m. balandžio mėnesio grynųjų pinigų likutis yra lygus nuliui (0) eurų, neinformuodamas atsakovės administracijos apie tai, kad iš tikro faktinis šio mėnesio pinigų likutis kasoje buvo 1872,54 Eur, šių grynųjų pinigų iki 2016-04-30 neįnešė į atsakovės banko sąskaitą, grynųjų pinigų už 2016 m. balandžio ir gegužės mėnesius nelaikė kasoje, be to, kasoje laikydavo didesnes nei 1500 Eur dydžio grynųjų pinigų sumas. Dėl tokių ieškovo veiksmų darbdavys pagrįstai galėjo netekti pasitikėjimo ieškovu kaip darbuotoju, šiurkščiai pažeidusiu darbo pareigas ar tvarką, todėl atsakovė pagrįstai pripažino ieškovo veiksmus kaltais ir turėjo pagrindą atleisti jį iš darbo už šiurkščius darbo drausmės pažeidimus (DK 235 str. 2 d. 11 p.).

Ieškovo, kaip atsakovės vadovujančio darbuotojų darbo specifika, pobūdis ir reikšmė lemia tai, kad jam buvo suteikta gan plati kompetencija, o vadovujamasis darbas pagal savo esmę yra susijęs su savarankiškumu, diskrecija, reikalingų sprendimų priėmimu, atsakomybe. Vadovujančios pareigos lemia kontrolės funkcijos turėjimą, o šios nepanaudojimas reiškia atsakomybės prisiėmimą už dėl to kilusius galimus neigiamus padarinius. Kadangi vadovujančio darbuotojo veiksmai

(neveikimas), sprendimai gali turėti įtakos didelės dalies ar netgi visos įstaigos veiklai, tokių darbuotojų veiklos vertinimui taikomi aukštesni standartai ir griežtesni reikalavimai. Tie patys kriterijai taikytini, sprendžiant dėl jų atsakomybės. Ieškovas dirbo vadovaujantį darbą, su juo buvo sudaryta visiškos materialinės atsakomybės sutartis. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikoje suformuota pozicija, kad darbuotojams, atliekantiems darbo funkcijas, susijusias su materialinių vertybių apskaita, taikomi griežtesni atidumo, atsargumo, rūpestingumo, taip pat drausminės atsakomybės reikalavimai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012-03-15 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-98/2012).

Bylos medžiaga nustatyta ir ieškovas iš dalies pripažįsta, kad jis neabejotinai pažeidė lokalinius atsakovės, kaip darbdavio, teisės aktus ir jais nustatytas konkrečiais jam tenkančias pareigas. Ieškovo argumentai, kad jis buvo nubaustas dėl asmeninio atsakovės atstovo nusistatymai jo atžvilgiu, atmestini kaip faktiškai ir teisiškai nepagrįsti. Kiekvieną padarytą drausmės pažeidimo atvejį darbdavys pagal įstatymą privalo individualizuoti (DK 238 str.) tiek skirdamas drausminę nuobaudą, tiek ir apsisprenddamas jos visiškai neskirti, jeigu mano, kad tinkamą darbo pareigų atlikimą ateityje padės užtikrinti ir kitos priemonės (neskiriant nuobaudos), pavyzdžiui, pokalbis su darbuotoju. Ieškovo atveju, byloje pakanka duomenų teismo susiformuoti, kad ieškovui skirtas nuobaudas sąlygojo ne atsakovės vadovo ir ieškovo tarpasmeniniai nesutarimai, o paties ieškovo netinkamas požiūris į atliekamas pareigas, kas neatitinka ir DK 35 str. nustatytų darbo teisių įgyvendinimo ir pareigų vykdymo principų. Ieškovo nurodytos priežastys dėl gautų grynųjų pinigų tinkamo nesaugojimo, tinkamos jų apskaitos neužtikrinimo bei neįnešimo laiku į atsakovės banko sąskaitą neatleidžia jo nuo savo paties pareigų dirbti dorai ir sąžiningai, laiku ir tiksliai vykdyti darbdavio teisėtai nustatytą tvarką.

Nors duomenų, kad atsakovė patyrė realią žalą dėl ieškovo padarytų darbo drausmės pažeidimų, nenustatyta, tačiau jo atliekamos nurodyto pobūdžio funkcijos ir jų svarba šios valstybinės įmonės veiklai lemia tai, kad darbdaviui yra svarbu, jog jis pasitikėtų tokiu asmeniu. Nepaneigta, kad atsakovei turtinė žala galėjo būti padaryta, jei 2016-05-06 inventorizacijos metu Komisija nebūtų nustatiusi grynųjų pinigų, kurie jau turėjo būti 2016-04-29 įnešti į atsakovės banko sąskaitą, trūkumo ieškovo padalinio seife. Ieškovas, kuriam turėjo būti žinoma apie klaidingiems duomenims kasos knygoje už 2016 m. balandžio mėnesį, net ir Komisijos paprašytas, apie pas save turimą gautų 1872,54 Eur grynųjų pinigų likutį nepranešė. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus kolegija yra pasisakiusi, kad tuo atveju, kai darbuotojas netenka darbdavio pasitikėjimo dirbti jam pavestą darbą dėl padarytų apskaitos pažeidimų, kurie pagal savo pobūdį ir kitas konkrečiu atveju reikšmingas aplinkybes gali būti įvertinami kaip šiurkštus darbo pareigų pažeidimas, darbdavys turi pagrindą nutraukti darbo sutartį pagal DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktą, nepažeisdamas DK 238 straipsnyje įtvirtintų nuostatų (2012-03-15 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-98/2012). Tam, kad nusižengimą, kuriuo pažeidžiamos darbo pareigos ar tvarka, galima būtų kvalifikuoti kaip šiurkštą pagal DK 235 straipsnio 2 dalies 11 punktą, nėra būtina nustatyti, patyrė dėl to darbdavys realios žalos ar ne. Šiurkštus darbo pareigų pažeidimas gali sukelti ir kitokių neigiamų padarinių – darbdavys gali netekti pasitikėjimo darbo pareigas ar tvarką šiurkščiai pažeidusiu darbuotoju, be to, reali žala darbdaviui dėl darbuotojo padaryto šiurkštaus nusižengimo gali atsirasti vėliau ir pan. (2007-12-28 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-560/2007; 2012-04-20 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-182/2012; 2013-01-10 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-98/2013). Atsižvelgiant į ieškovo S. V. dirbto darbo specifiką ir reikšmingumą, jam buvo taikomi griežtesni atidumo, atsargumo ir pasitikėjimo reikalavimai, todėl atsakovė jos padarytą pažeidimą pagrįstai įvertino kaip šiurkštą. Vien tai, kad byloje nenustatyta, jog dėl ieškovo veiksmų (neveikimo) atsakovė nepatyrė realios žalos, nelemia išvados, kad šiurkštus darbo drausmės pažeidimas nebuvo padarytas.

Darbo pareigų pažeidimą DK 235 straipsnio 2 dalies 7 punkto pagrindu, reikia nustatyti darbuotojo valią be teisėto pagrindo užvaldyti svetimą turtą, jo neteisėti veiksmai gali būti įrodinėjami visomis CPK nustatytomis įrodinėjimo priemonėmis, kurių visuma turi lemti neabejotiną išvadą, kad darbuotojas tokius veiksmus atliko (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2004-10-04 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-513/2004; 2006-05-22 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-351/2006; 2007-12-22 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-615/2007; 2011-11-08 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-

424/2011). Remiantis išdėstytu ir byloje surinktų įrodymų visetu, yra pagrindas išvadai, kad nagrinėjamu atveju neįrodytas turto pasisavinimo ieškovo veiksmais faktas, nenustatytos visos drausminės atsakomybės sąlygos, reikalingos drausminei atsakomybei pagal DK 235 straipsnio 2 dalies 7 punktą atsirasti. Jeigu darbuotojas atleistas iš darbo už šiurkštų darbo drausmės pažeidimą, tai teismas vertina, kvalifikuoja ir sprendžia, ar darbuotojo neteisėti veiksmai atitinka DK 235 straipsnyje nustatyto šiurkštaus darbo pažeidimo sąvoką ir ar sudaro pagrindą nutraukti darbo sutartį pagal DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktą, nepriklausomai nuo to, pagal kurį DK 235 straipsnio 2 dalies punktą kaip šiurkštų darbo pareigų pažeidimą juos kvalifikavo darbdavys (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011-11-08 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-424/2011).

Nustatyta, kad anksčiau atsakovė taikė ieškovui sekančias drausmines nuobaudas: 1) 2015-05-13 įsakymu Nr. A4-50 ieškovui buvo skirta pastaba už analogišką darbo pareigų pažeidimą, t. y. už tai, kad jis laiku neįnešė grynųjų pinigų į atsakovės banko sąskaitą. Ieškovas 2015-05-15 buvo supažindintas su šiuo įsakymu, kurio neskundė; 2) 2015-06-11 įsakymu Nr. A4-65 ieškovui buvo skirta pastaba už tai, kad netinkamai pildė jam priskirto automobilio kelionės lapus, transporto kontrolės sistemos duomenis, dėl ko kelionės lapuose neteisingai apskaitytas kuro kiekis. Valstybinės Darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Klaipėdos skyriaus Darbo ginčų komisijos (toliau - Darbo ginčo komisija) 2016-01-04 sprendimu Nr. DGKS-16 tenkino ieškovo prašymą ir jam skirtą nuobaudą panaikino. Atsakovė šį Darbo ginčų komisijos sprendimą apskundė, tačiau Šilutės rajono apylinkės teismas 2016-10-03 sprendimu civilinėje byloje Nr. 2-775-750/2016 jos skundą atmetė. Visgi, Klaipėdos apygardos teismas 2017-01-25 nutartimi civilinėje byloje Nr. e2A-199-163/2017 panaikino pirmosios instancijos teismo sprendimą ir Darbo ginčų komisijos 2016-01-04 sprendimą Nr. DGKS-16, todėl drausminė nuobauda ieškovui liko galioti; 3) 2015-10-02 įsakymu Nr. A4-133 ieškovui buvo skirtas papeikimas už tai, kad nekontroliavo savo pavaldžių darbuotojų atliekamų veiksmų, nesiaiškino kelionės lapuose daromų taisymų priežasčių, nustatčius neatitikimus kuro likučių pagal kelionės lapus ir pagal faktą nesiėmė jokių veiksmų nustatytiems pažeidimams išsiaiškinti, perrašė kelionės lapus, sudarydamas prielaidas netinkamai vykdyti kuro apskaitą ir kuro nurašymą Urėdijoje. Darbo ginčo komisija 2015-12-07 sprendimu Nr. DGKS-5338 ieškovui skirtą nuobaudą panaikino, o atsakovė šį Darbo ginčų komisijos sprendimą apskundė Šilutės rajono apylinkės teismui (civilinė byla Nr. 2-17-733/2017), kuris ginčo iki šiol dar neišnagrinėjo. Atsižvelgiant į šiuos duomenis teismas daro išvadą, kad šioje byloje nagrinėjamas darbo drausmės pažeidimas buvo padarytas po to, kai ieškovui per paskutiniuosius dvylika mėnesių buvo skirtos drausminės nuobaudos, jam apie ankstesnes drausmines nuobaudas buvo pranešta (DK 240 str. 3 dalis), minėtos ankstesnės drausminės nuobaudos galiojo, todėl jam, vėl pažeidus darbo drausmę, darbdavys turėjo teisę su juo nutraukti darbo sutartį be įspėjimo DK 136 straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu.

Taigi, remdamasi nurodyta byloje esančių įrodymų, nustatytų faktinių aplinkybių bei duomenų visuma ir kasacinio teismo praktika, atsižvelgiant į atsakovės veiklos ir ieškovo darbo specifiką, teismas konstatuoja, kad atsakovė įrodė, jog yra pakankamas pagrindas spręsti, kad yra visos drausminės atsakomybės sąlygos, ir pripažinti, jog ieškovas pažeidė atsakovės Tvarką, Pareiginius nuostatus bei kitus lokalius atsakovės teisės aktus, nesielgė sąžiningai ir teisingai, padarė darbo pareigų pažeidimą, lėmusį darbdavio pasitikėjimo praradimą, kuris pripažintinas šiurkščiu, be to, jam per paskutinius dvylika mėnesių jau buvo taikytos drausminės nuobaudos. Dėl to teismas sprendžia, kad atsakovė turėjo teisinį pagrindą taikyti ieškovui drausminę atsakomybę – DK 235 straipsnio 2 dalies 11 punkto pagrindu skirti ieškovui griežčiausią drausminę nuobaudą – atleidimą iš darbo (DK 136 straipsnio 3 dalis 1, 2 punktai, 237 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Ieškovui paskirta drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo – yra adekvati jo padarytiems darbo drausmės pažeidimams, drausminė nuobauda nėra per griežta, todėl nėra pagrindo ją panaikinti.

Atmetus ieškinį, iš ieškovo priteistinos bylinėjimosi išlaidos: 1950 Eur teisinės pagalbos išlaidų atsakovei (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – CPK) 88 str. 1 d. 6., 93 str. 1 d.).

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos CPK 259 str., 260 str., 263 str., 270 str.,

n u s p r e n d ž i a:

Ieškinį atmesti.

Priteisti iš ieškovo S. V., asmens kodas (duomenys neskelbtini) 1950 Eur bylinėjimosi išlaidų Generalinės miškų urėdijos prie aplinkos ministerijos Valstybės įmonės Šilutės miškų urėdijos, juridinio asmens kodas 177359383, naudai.

Sprendimas per 30 dienų nuo priėmimo dienos gali būti skundžiamas apeliaciniu skundu Klaipėdos apygardos teismui, skundą paduodant per Šilutės rajono apylinkės teismą.

Teisėja

Virgina Pankauskienė